

[Glistrup]

»På dette grundlag giver regeringen tilsagn om, at den i perioden 1.4.1980 – 31.3.1986 ikke vil tage initiativ til

- ændringer i beskatningsreglerne, der specielt tager sigte på livs- og pensionsforsikringsselskaber samt pensionskasser. Eventuelle generelle ændringer i reglerne om beskatningen af renteindtægter skal ikke forringe forsikringsselskabernes og pensionskassernes skattemæssige stilling,
- ændringer i de beskatnings- og afgiftsregler, der gælder for det enkelte medlems indbetalinger af egne og arbejdsgiverens ydelser til kassen, samt
- ændringer for disse kassers adgang til at anbringe deres midler,

medmindre det er nødvendigt til opfyldelse af Danmarks forpligtelser ifølge internationale aftaler, eller der opnås enighed herom med Pensionskasserådet.

Det er for Pensionskasserådet tillige en forudsætning, at regeringen ikke i den nævnte periode tager initiativ til eller medvirker til at ændre de i gældende overenskomster fastsatte regler om ydelse af bidrag til pensionskasser. Regeringen har accepteret denne forudsætning og har erklæret over for Pensionskasserådet, at man ikke har planer om ændringer af den nævnte karakter.«

Så vidt det er spørgeren bekendt, er der her tale om en nydannelse i dansk jura af meget vidtrækkende forfatningsretlig karakter.

Det er derfor påtrængende nødvendigt at få en indgående belysning og debat, før denne for en juridisk opfattelse aldeles besynderlige klausul får lov til at danne skole.

Danmarks Riges Grundlov tilsikrer som bekendt regeringen adgang til i folketinget at fremsætte lovforslag. Denne såvel i praksis som i teorien fundamentale og efter grundlovens § 21 aldeles ubetingede og uindskrænkede ret kan vel ikke begrænses ved aftaler med private forretningsvirksomheder.

Specielt forekommer det aldeles uantageligt, at en regering skulle kunne binde sig for en seksårig periode, inden for hvilken der jo meget vel vil kunne ske regeringsændringer adskillige gange. Er regeringens pligt i henhold til aprilaftalerne bortfaldet, når der kommer en ny regering, og hvor meget skal der til, før man i denne relation kan tale om

regeringsskifte (ny fagminister – ny statsminister – nyt koalitionsparti i regeringen – en regering helt uden socialdemokratisk deltagelse)?

Betyder aftalen også, at den til enhver tid siddende regering indtil 1. april 1986 skal lade de af dens medlemmer, som sidder i folketinget, stemme imod, hvis der på det omhandlede område skulle komme forslag fra andre medlemmer af folketinget (grundlovens § 41)?

Er det således, at det nuværende regeringspartis folketingsmedlemmer (såvel de nuværende som kommende) i medfør af aftalen er bundet til ikke at fremsætte »private« lovforslag inden for området?

Hvad vil der ske pågældende, såfremt tilsagnene i henhold til aftalen misligholdes?

Det er mere end galt nok, at regeringen rejser rundt i Mellemøsten og skriver under på juridiske forpligtelser for Danmark til at knægte ytringsfriheden og afholde sig fra udtalelser og handlinger af forskellig art. Skal dette med den gennem aftalerne af 10. og 15. april 1980 instituerede nydannelse yderligere udvides til, at den danske regering og det danske folketing på juridisk bindende måde skal afgive den politiske suverænitæt, som er en af hovedgrundpillerne i Danmarks Riges Grundlov?

Besvarelse (18/6 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Efter justitsministeriets opfattelse kan regeringens tilsagn i forbindelse med aftalerne af 10. og 15. april 1980 med Pensionskasserådet og Livs- og Pensionsforsikringsselskabernes Forening ikke antages at indebære nogen retlig forpligtelse for regeringen til at undlade at tage de af tilsagnet omhandlede initiativer, jfr. herved grundlovens § 21.

Endvidere medfører aftalerne efter justitsministeriets opfattelse ikke nogen retlig forpligtelse for medlemmer af folketinget til at indtage et bestemt standpunkt til lovforslag, der vedrører aftalerne, eller til at undlade at fremsætte sådanne lovforslag, jfr. herved grundlovens §§ 56 og 41, stk. 1,

Efter justitsministeriets opfattelse kan regeringens tilsagn derimod anses som udtryk for en tilkendegivelse af, at regeringen i den omhandlede periode ikke agter at tage de